17 червня, 16:19 | 7 хв

Як Ватутін, Столипін та чекісти у Львові допоможуть повернути наших героїв в Україну

Автор матеріалу: Ярослав Юрчишин

У травні Україна розпочала великий процес репатріації. Сотні великих українських політиків, військових, ідеологічних провідників та митців поховані по всьому світу. Найчастіше це було пов'язано з імперською та радянською політикою, яка змушувала їх вести свою діяльність з-за кордону, залишаючись вірними ідеї незалежної України.

Андрій та Софія Мельники стали першими, кого вдалося повернути додому. Їхні тіла повернули з Люксембургу та перепоховали на Національному військовому меморіальному кладовищі на Київщині. Це перший результат робочої групи, яку очолив Кирило Буданов. Мою честь входити до неї.

Але роботи багато. Кого потрібно пріоритетно повернути, які будуть складнощі та що робити з видатними дітьми, які поховані в Росії – читайте в ексклюзивній колонці для **24 Каналу.**

ДО ТЕМИ Мельник повернувся додому: чому Ізраїль і Європа влаштували істерику

Степан Бандера

Могила Степана Бандери в Мюнхені – це одночасно і гордість, і ціль. Гордість для нас за одного з провідників українського націоналізму, що українці підкреслюють прапорами та шевронами, які кладуть біля постаменту. І ціль для росіян та проросійських хуліганів, які вчиняли наругу над похованням.

Не покладайтесь на випадок у стрічці Додайте 24 Канал у вибрані в Google Додати

Степан Андрійович похований у Німеччині, але зберегти та захистити його спадщину – це саме наша відповідальність. І перепоховання – найкращий спосіб віднежувати могилу від росіян та інших неадекватів.

Якщо говорили про Андрія та Софію Мельників, то йшлося про повне сприяння з боку сім'ї та Королівства Люксембург, за що ми дійсно вдячні. Повернути Бандеру – набагато складніше.

Імовірно, що **будуть перешкоди з транспортуванням останків до України**. Логістично зручно було би везти через Польщу або Угорщину, але Степан Бандера є дуже тригерною темою для поляків, які не дозволять нам це зробити через їхню територію. Угорщина теж може заблокувати такий хід.

Доведеться шукати інші шляхи, але все реально. Поки що перепоховання Бандери залишається складним, але пріоритетним питанням.

Всеволод Петрів

Постать генерала-хорунжого Всеволода Петріва часто залишається в тіні Петлюри, Скоропадського, Махна, Грушевського та інших діячів Української революції.

Військовий топового рангу, він бився в складі Запорізького корпусу Армії УНР, звільняв територію України від більшовицьких окупантів та був начальником Генерального штабу. Завжди займав однозначну проукраїнську позицію та був прикладом ефективного воїна.

Показово, що в 1921 – 1922 роках він очолював Генштаб УНР, який тоді разом із військами перебував на інтернуванні в Польщі, Румунії та Чехословаччині. Коли ж довелося здавати зброю в Європі – на знак незгоди він зламав свою шаблю об коліно.

У міжвоєнний час жив у Празі, але став до строю у Другій світовій війні та відбивав угорських окупантів у складі Карпатської України. Помер у 1948 році та **похований в Аугсбурзі**. Великий муж українського народу, який постійно давав відсіч окупантам.

Найприкріше те, що при такій біографії, він призабутий в Україні сьогодні. Його могила в Німеччині скромна, і, якщо не провести репатріацію, про неї взагалі можуть забути.

Україна має пам'ятати героїв різних епох, а Всеволоду Петріву має бути місце на Пантеоні героїв.

Павло Скоропадський

Гетьманство Павла Скоропадського тривало недовго, всього сім місяців, але мав унікальне значення в часи Української революції.

Попри обмеження від міжнародних партнерів (була заборона на власну регулярну армію та обов'язок постачати Німеччині та Австро-Угорщині сільськогосподарську сировину), гетьман займався державотворчими процесами всередині й не лише.

Українська Держава відкрила 11 дипломатичних і близько 50 консульських представництв у 20 країнах світу, а на своїй території – 12 дипломатичних і 42 консульські представництва 24 держав. Саме за його часів була розпочата процедура законотворчості та навіть затвердження власного бюджету.

Нехай гетьманат тривав недовго, але Павло Скоропадський став одним із лідерів народу в дуже складний час. Але програв владу і був змушений емігрувати до Німеччини, де займався питаннями діаспори, організовував Шевченківську академію.

Загинув внаслідок бойових дій у 1945 та був **похований в німецькому Оберстдорфі**. Це зовсім невелике місто в Альпах, яке межує з Австрією. Українська громада час від часу доглядає могилу, але для такої постаті має бути достойне місце в Україні – в Пантеоні героїв.

Сергій Корольов, Олександр Довженко, Микола Гоголь та інші

Одне з найскладніших завдань – повернути наших із Росії. Складно, але не неможливо. Якщо навіть Тараса Шевченка свого часу вдалося перепоховати за заповітом, то й щодо інших реально працювати.

Сергій Корольов – легенда Житомирщини, України та всього світу. Батько практичної космонавтики, конструктор перших космічних кораблів, що навчався в КПІ імені Сікорського (до речі, ще один кандидат на повернення). Росіяни з великим пієтетом ставляться до українця. Настільки, що **поховали його в Кремлівській стіні** з усіма своїми вождями.

ЦІКАВО Історик назвав період, коли росіяни найбільше боялися українців

Микола Гоголь завжди викликав багато дискусій своїми творами та життєвим шляхом. Одні бачать у ньому малороса, що був у підданстві імперії, інші возвеличують за геніальні описи Полтавщини. Так чи інакше, його могила знаходиться на **Новодівичому цвинтарі в Москві**. Пріоритетно – повернути Гоголя додому, адже це протистояння явно більше за просто людські рештки.

Олександр Довженко зачарував мільйони "Десною" та іншими описами України. Геніальний письменник, режисер і драматург 30-х років родом із Чернігівщини. Нехай кар'єру зробив у Москві (а хіба тоді можна було інакше?), але завжди був вірним своїй землі.

Перед смертю він благав дозволити йому повернутися, а в щоденнику писав: "Земле рідна, прийми мене хоч мертвого". Навіть просив вирізати його серце і поховати в Україні, але його волю так і не виконали. Це потрібно було зробити ще в перші роки відновлення незалежності, але краще нині, ніж ніколи.

Павло Полуботок – ще один гетьман, якого Україна має повернути. Щодо його спадщини можна сперечатися, але це наш діяч, і ми маємо вирішувати, чи буде йому місце на Пантеоні, чи ні. На жаль, **похований він біля церкви святого Сампсонія у Санкт-Петербурзі.**

Кожне повернення виглядає майже неможливою операцією. Але кілька місяців підної роботи дали нам можливість гідно попрощатися з подружжям Мельників у Києві. Так само мусимо працювати по кожному й кожній.

І аргументи в нас є.

Петро Столипін та Микола Ватутін – це чіткі маркери російської імперськості. І вони поховані в Україні. Так само, як НКВДист Микола Кузнецов та радянський майор Степан Путін (однофамілець, але все ж), які вже ексгумовані у Львові. **Усі вони можуть стати обмінним фондом.**

Чи захоче Росія повертати тих, кого так героїзує? Мабуть, це і буде відповіддю на їхній девіз: "Русские своих не бросают".

Побачимо. Але шанси повертати наших героїв у нас є. Продовжимо працювати, аби на Пантеоні героїв вшанувати титанів та генїїв різних епох.

Колонка є особистою думкою автора, редакція 24 Каналу може не поділяти її.

Якщо ви профі у своїй справі і хочете, щоб ваша колонка з'явилася на нашому сайті - напишіть нам на скриньку s.mindzhosa@24tv.com.ua

Читають зараз:

Нібито атакували автобус із дітьми: у Генштабі спростували брехливу заяву Росії

Пов'язані теми:

НОВИНИ ПОЛІТИКИ | СТЕПАН БАНДЕРА

Всі комерційні рекламні матеріали позначені словами "Спецпроєкт" чи "Партнерський матеріал". Матеріали з позначкою "Експерт", "Позиція" відображають позицію авторів та героїв. Редакція може не поділяти їхніх поглядів. Детальніше щодо реклами та правил цитування можна ознайомитись в правилах користування сайтом. Усі права захищені. Матеріали сайту призначені для осіб старше 21 року (21+)

Онлайн-медіа «24 Канал»
пл. Галицька, буд. 15, м. Львів, 79008
Телефон +380 (32) 229-77-77
Адреса електронної пошти — legal@24tv.com.ua
Ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа — R40-06057

© 2005–2026, ПрАТ «Телерадіокомпанія "Плюс"», 24 Канал.